

Vörös festék

2012 május 17. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Dániel Péter eldöntötte a régóta húzódó csatát: a jobboldal látványos erkölcsi gy?zelmet aratott a hazánkat dúló csendes polgárháború egyik leglátványosabb ütközetében. Tegnapra virradóra ez a magamutogató, ugyanakkor roppant ostoba ember megszentségtelenítette Horthy Miklós szobrát.

Ez a legalja, ennél mélyebbre úgynevezett közéleti személyiség aligha süllyedhet. Egyszer?en elemi jó ízlés dolga kijelenteni, hogy ilyet épesz? ember nem tesz, és éppen ezért most Dániel barátainak és pártfogóinak kell magyarázkodniuk, nem nekünk.

A hajdanán társadalmi felhatalmazás nélkül, hatalmi szóval az Országház mellé telepített Károlyi-szobrot a kormány egy vidéki városunk közparkjába vitette, s?t el?zetesen a m?alkotás készít?jének beleegyezését is elnyerte. Dániel Péter viszont egy magánszemélyek és társadalmi szervezetek által, egyik kistelepülésünkön emelt szobor hátán kapaszkodna fel az országos ismertségig. A kett? nem egy és ugyanaz. És rossz hír Dánieléknek, hogy a min?ségi különbség igencsak látszik a kétféle eljárás között.

Nem sétálunk bele Dániel tíz körömmel kivájt csapdájába, és nem kezdünk történelmi vitát arról, hogy kicsoda is volt valójában Horthy Miklós. Ez a félnótás, gy?lölköd? ember egyszer?en nem partner semmiben, pláne egy komoly disputában nem. Szánalmas cselekedetében semmi meglep? nincsen, mindazonáltal tényleg köszönjük neki, hogy – deklaráltan is – a baloldal nevében követte el tettét. Akciója így nem szorul magánkeretek közé, és még a vak is megérti, hogy az elmúlt száz évben miféle figurákat lökött ide nekünk a történelem úgynevezett magyarországi baloldaliak alakjában. Köszönjük Dánielnek, hogy felnyitja az emberek szemét, és nemzeti identitásunk védelmében mozgósítja a tábort. Mondanunk is felesleges, hogy a szobor leöntése senkit nem tölt el félelemmel közülünk, és a magam nevében azt mondom, gy?löletet sem érez az ember, inkább csak mélységes megvetést.

Valahogy úgy vagyunk ezzel, ahogyan annak idején a Kivilágos kivirradtig úri társasága: Pogány Imre váratlanul betoppant a mulatságba, és vele valamiképpen vége szakadt a megszokott urambátyám-hangulatnak.

Csakhogy Pogány Imre ?szintén kívánkozott a mi társaságunkba, Dániel Péter pedig gy?löl bennünket. Gy?löli az egész országot, történelmi nagyjainkkal, vitatott személyiségeinkkel, h?seinkkel, erényeinkkel, tévedéseinkkel együtt.

Van abban valami hátborzongató, ahogyan éjjel végezte el a dolgát. Leszállt a sötét, és ? vadászatra indult. Becserkészte a szobrot, amíg a normális emberek aludtak. Nappal persze a település közelébe sem mert volna menni, annyira azért nem tökös legény. Megvárta, míg a sötétség elborít mindent, és elindult, pontosan úgy, ahogyan rokonai és barátai hatvan évvel ezel?tt elindultak a nagy fekete autóval. És milyen beszédes az is, hogy

az ávós ver?legényekhez hasonlóan – ha jól értem zavaros iromány?t – Dániel is valamiféle emelkedettebb erkölcs, a modern eszmék nevében öntötte le vörös festékkel a szobrot.

Az az igazság, hogy Dánielék ma is betörnének a tornácra, és bilincsben vinnék el az egész pipázó, nagy bajuszos móriczi társaságot. Ha tehetnék. Elmondhatatlanul gy?lölnek bennünket.

De akad itt még egy apróság. Miután ez az elfuserált éjszakai partizán magyarnak és zsidónak is vallja magát alkalmi kiáltvány?ban, ostoba tettével feler?síti a hazai kényszerképzeteket és tapasztalatokat.
Az a szomorú igazság, hogy ha van antiszemitizmus, éppen a Dániel-félék miatt van Magyarországon, és amíg az efféle provokációk tovább zajlanak, téma is lesz, pláne, ha a hozzá hasonló ostoba tökfilkók még kérkednek is a dologgal.

Valakinek, valakiknek el kellene határolódniuk ett?l az alaktól, nem kétséges. Ebb?l persze semmi sem lesz, így maradnak az elfojtott indulatok, a félbemaradt mondatok, a ránk örökített egyoldalú erkölcsi ítélkezés.

Most mi következik?

A szobrot szépen lemossák, lehet, hogy egy darabig ?riztetik. Dániel kártérítést fizet majd, és lassan elt?nik a süllyeszt?ben.

A jó hír pedig – ismétlem – a baloldal p?re feltárulkozása. Újra megmutatták az arcukat. Hiába szónokolnak bármir?l, ennyit tudnak, ennyire képesek, így szocializálódtak, ez a vérmérsékletük.

?k ilyenek. Tárgyalásképtelenek.
Szentesi Zöldi László - magyarhirlap.hu

Ajánló